

سُورَةُ الْمُنَافِقُونَ ٦٣

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام یگانه خدای جهان که بخشایش و مهر او بی‌کران
إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ وَاللَّهُ يَشْهَدُ
إِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَكَاذِبُونَ

ای رسول! گر که آن اهلِ نفاق پیش تو آیند بگویند از وفاق
که تویی بر کلّ مخلوقات، رسول ما شهادت می‌دهیم، داریم قبول
هم بداند ذات ایزد این‌چنین که رسولِ حق تویی اندر زمین
بر گواهی آورد لیک کردگار کاین گروه پُریا و نابکار
این سخن گویند ز مکر و از دروغ این منافق‌پیشگانند بی‌فروغ
إِتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

کرده‌اند همچون سپر سوگندشان که کنند مخفی همی نیاتشان
تا ببندند راهِ مخلوقات به حق منحرف سازند همه اندر فرق
این‌چنین کاری که ایشان می‌کنند بس قبیح و بد بود و ناپسند
ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ

پس به آن علّت بگشتند نادرست که شدند مؤمن در روزِ نخست
بعد از آن کافر شدند در روزگار بر رسول و همچنین بر کردگار
حق تعالیٰ مَهر بنمود قلبشان زین سبب درکی نمی‌آرند میان

﴿٥﴾ وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ ۖ وَإِنْ يَقُولُوا تَسْمَعُ لِقَوْلِهِمْ ۖ كَانَهُمْ خُشْبٌ مَّسْنَدَةٌ ۚ يَحْسَبُونَ كُلَّ صَيْحَةٍ عَلَيْهِمْ ۚ هُمُ الْعَدُوُّ فَاحْذَرْهُمْ ۚ قَاتِلْهُمْ اللَّهُ ۖ أَنَّىٰ يُؤْفَكُونَ

تا که بینی ظاهر قومِ دورو در شگفت آیی ز وجه و گفتگو
گر برانند مطلبی را بر زبان گوش دهی با اشتیاقی آن بیان
لیک ایشان همچو چوبی در جدار پشت بر دیوار می‌دارند قرار
هر صدایی که بیاید در میان بس بترسند چون که هستند
بدگمان

این جماعت دشمنند، می‌کن حذر از همه مکرها و کین و از خطر
مرگشان بادا! ز حق بالاتفاق تا کجا رفتند به دور اهلِ نفاق

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ لَوَّا رُءُوسَهُمْ وَرَأَيْتَهُمْ يَصُدُّونَ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ

وقتی گویند سوی این افرادِ دون که بیایید نزد پیغمبر کنون
تا که آمرزش بخواهد از اله بر شما از بهرِ تزویر و گناه
سربپیچند از غرور در زندگی گر نظر آری بر ایشان جملگی
تو ببینی که ز کبر رو برکشند گشته مستکبر، پلید و آزمند

سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ

هست یکسان بر منافق سیرتان گر بخواهی ای رسول! آری بیان
 گر طلب آری تو آمرزش ز حق یا نخواهی هیچ غفران در نسق
 هرگز ایشان را نمی‌بخشد خدا کز دورویی و نفاق کردند جفا
 نیست هدایت هیچ ز ربّ العالمین بر منافق پیشه‌گان و فاسقین

هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ لَا تُنْفِقُوا عَلَيَّ مَنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّىٰ يَنْفَضُوا ۖ وَ لِلَّهِ خَزَائِنُ
 السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ

این گروهند که همگی روی کین جمله می‌آرند اظهار این‌چنین
 هر که باشد با نبی اندر وصال هیچ نبخشید بهر او انفاق مال
 تا پراکنده شوند آنکه همه که مگر افتد نبی در واهمه
 گر چه باشد نزد خلاق جهان جمله گنج‌های زمین و آسمان
 لیک ندارند درک آن را جاهلان آن دورویان و منافق سیرتان

يَقُولُونَ لئن رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لَيُخْرِجَنَّ الْأَعَزُّ مِنْهَا الْأَذَلَّ ۚ وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ
 وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ

هم بگویند گر رویم با اعتزاز بر مدینه بار دیگر گشته باز
 آن توانمندان ز شهر رانند برون مستمندانی فقیر و قوم دون
 لیک عزّت خاص ذات کبریاست همچنین خاص رسول رهنماست
 هم بود بر اهل ایمان و یقین که قبول دارند آیات مبین
 لیک ندارند آگهی اهل نفاق در جهالت مانده‌اند بالاتفاق

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُلْهِكُمْ أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ ۚ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ
 هُمُ الْخَاسِرُونَ

مؤمنان! شایسته نیست در روزگار که بگردید غافل از پروردگار
 مال و اولاد بهرتان آرد تعب می‌کند غافل گهی از ذکرِ رَبِّ
 هر که سازد این‌چنین اندر جهان او زیانکار و شود از خاسران
 وَأَنْفِقُوا مِنْ مَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي إِلَىٰ
 أَجَلٍ قَرِيبٍ فَأَصَّدَّقَ وَأَكُنُ مِنَ الصَّالِحِينَ

﴿۱۰﴾

آرید انفاق در ره پروردگار زانچه دادیم بر شما در روزگار
 قبل از آنکه خاتمه یابد حیات یک‌به‌یک آیید بر سوی ممات
 گوید از حسرت و با اندوه و غم ده تو تأخیری به مرگم، ذوالکرم!
 تا کنم انفاق وافر در جهان هم شرف یابم به جمع صالحان
 وَلَنْ يُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجْلُهَا ۗ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

﴿۱۱﴾

و خدا هرگز نبخشد بر کسی از اجل بیشتر زمان و مهلتی
 هست آگاه و خبیر پروردگار بر همه اعمالتان در روزگار